

Ο ΕΠΙΣΤΡΕΦΩΝ (ἢ ΕΠΑΝΕΡΧΟΜΕΝΟΣ) ΝΕΚΡΟΣ

Σάν τούς ἀγγέλους μέ τό ἄγριο μάτι θηρίου
Θά ξαναγυρίσω στήν κόγχη (ἢ ἐσοχή ἢ σηκό) τοῦ δω-
ματίου σου
Καί πρός ἐσένα θά γλιστρήσω δίχως θόρυβο
Μαζί μέ τούς ἰσκιούς τῆς νύχτας.

Καί θά σοῦ δώσω, μελαχροινή μου,
Κρύα φιλιά, ὅπως ἡ σελήνη,
Καί χάρδια φιδιοῦ
Πού ἔρπει (ἢ σέρνεται) γύρω ἀπό ἓνα λάκκο (ἢ γούβα).

“Ὅταν ἔρθει τό πελιδνό πρωί,
Θά βρεῖς τή θέση μου ἄδεια,
“Ὅπου μέχρι τό βράδυ (ἢ τή νύχτα) θά κάνει κρύο.

“Ὅπως ἄλλοι μέ τήν τρυφερότητα,
Στή ζωή σου καί τή νεότητά σου,
Ἐγώ θέλω νά βασιλεύω μέ τή φρίκη (ἢ τόν τρόμο).

Ο ΒΡΥΚΟΛΑΚΙΑΣΜΕΝΟΣ

Σάν ἄγγελος μέ ἀγριεμένο μάτι
Θά ἔρθω κοντά σου πάλι στό κρεβάτι
Καί θά γλιστρήσω δίπλα σου, σκια
Τῆς νύχτας σιωπηλή, κακοποιά.

Καί θά σοῦ δώσω κρύα φιλιά, ὅπως δίνει,
Μελαχροινή μου, ἀπό ψηλά ἢ σελήνη
Καί χάρδια σάν φιδιοῦ στήν ἐπαφή,
Νεκρός ἐγώ πού θά ἔχω ξεταφεῖ.

Τό χάραμα πού ἀσπρίζουν τά σκοτάδια
Θά βρεῖς στό πλάι σου τή θέση μου ἄδεια,
Τήν ἴδια πού ὀληνύχτα θά μοῦ ἀνήκει.

“Ὅπως μέ τή στοργή τους τώρα οἱ ἄλλοι
Στή ζωή σου καί στής νεότητος σου τά κάλλη
Ἐγώ θά βασιλεύω μέ τή φρίκη.

Ο ΒΡΥΚΟΛΑΚΑΣ

Καθώς οἱ δαίμονες μέ τ' ἄγριο μάτι
Θά σοῦ ξανάρθω σιγά στό κρεβάτι
καί θά γλιστρήσω κοντά σου ἀχνός
σάν τά φαντάσματα τῆς νυχτός.

Ξανά θά σοῦ δώσω μελαχροινή μου
σάν τό φεγγάρι ψυχρό τό φιλί μου
καί χάρδι τέτοια σάν τοῦ φιδιοῦ
πού σέρνεται πλάι σέ τάφο νεκροῦ.

Καί μόλις φέξει ἡ αὐγή ἢ πελιδνή
τή θέση μου θά βρεῖς ἐκεῖ ἄδειαν
καί κρύα ὡς πού νά ρθει πάλι τό βράδι.

“Ὅπως οἱ ἄλλοι μ' ἀγκαλιές καί χάρδι,
στί νιότη σου καί στή ζωή σου ἔδω
θά βασιλέψω μέ τή φρίκη ἐγώ!